

Opgave:

Lav et sammenhængende mundtligt eksamensoplæg til nedenstående fiktive eksamensspørgsmål og indspil oplægget på en video. Upload video eller link til denne, i den aflevering, din lærer har lavet til formålet i Lectio senest kl.

12.00 den 23.januar 2025

Fiktivt eksamensspørgsmål:

1. Redegør for partiernes holdninger til den grønne trepart ifølge [bilag 1](#)
2. Undersøg, med udgangspunkt i [bilag 2](#) og [bilag 3](#), vælgervandringerne mellem partier.
3. Diskuter, med udgangspunkt i Molins model og bilagene, hvorfor det kan være svært at lande en grøn treparts aftale.

Øvrige begreber der er en god idé at inddrage:

- Fordelings- og værdipolitik
- Højre- og venstreorienterede partier
- Marginal- og kernevælgere
- Strøms model om partiadfærd

Bilag 1

POLITIKEN

Regeringen troede, at den havde sikret sig en historisk sejr. Så kom de døde fjorde i vejen

20. oktober 2024 Politiken Sektion 1 Side 12 MAGNUS BREDSDORFF
KLIMAREDAKTØR... 1570 ord Id: ea6fbc93

NYHEDSANALYSE Regeringen forventede en hurtig aftale om den grønne trepart. Men landmændenes forurening af havmiljøet er atter en gang blevet en politisk kampplads.

At følge den grønne trepart har været som en tur med rutsjebanen: Den er gået fra en syltekrukke til en historisk succes for SVMregeringen, for nu at stå som en truende nedtur. Årsag: En årtier gammel strid om rent havmiljø.

Lanceringen af den grønne trepart for et år siden lignede mest et desperat træk, et af de sidste fra Venstre-formand Jakob Ellemann-Jensen, inden han ti dage senere trak sig fra politik.

SF's Signe Munk kaldte det en redningskrans for regeringen mere end for klimaet.

Venstre var i strid med både sig selv og regeringspartnerne fra Moderaterne og Socialdemokratiet om at lade landmænd betale en klimaafgift, ligesom industrien fra næste år skal. Debatten havde allerede raset i årevis, og et ekspertpanel med tidligere overvismand Michael Svarer i spidsen var nedsat til at komme med forslag til afgiften.

Så kom Jakob Ellemann-Jensen med ideen om at lade interesseorganisationen Landbrug & Fødevarer sidde sammen med Danmarks Naturfredningsforening, regeringen selv samt en række andre parter i en arbejdsgruppe, som det er kendt fra arbejdsmarkedets parter.

Oppositionen havde fra starten svært ved at se ideen med den grønne trepart.

»Mit blodtryk går amok«, sagde den senere konservative leder Mona Juul i frustration over at skulle vente endnu længere på klimaafgiften.

...

Jeppe Bruus har alligevel mødt partierne med en indtil videre ufravigelig betingelse om, at en trepartsaftale skal erstatte landbrugsforliget, og at de dermed må vinke farvel til de lovede indgreb mod udledning af gødning.

For det andet kræver regeringen, at en politisk aftale skal tage udgangspunkt i det mindst ambitiøse af tre scenarier for vandmiljøet i en rapport fra Finansministeriet. Det på trods af, at danske forskere, som har rådgivet ministeriet, tager afstand fra netop det scenarie. Hvis regeringen står fast, vil det fjerne kravet om at nedbringe udledningen af gødning fra

landbruget til blandt andet dele af Lillebælt og Vejle Fjord, selv om de har været hårdt ramt af iltsvind.

For det tredje overvejer regeringen fra 2026 at fjerne kravet om at lægge fire procent af markerne brak. Det vil også føre til øget udledning af kvælstof.

Regeringen havde, før de politiske forhandlinger om den grønne trepart begyndte i sidste måned, lagt op til, at der kun var plads til små ændringer i aftalen. Den var en samlet pakke, et nøje balanceret kompromis mellem de grønne og landbruget, som der udelukkende kunne justeres detaljer i, lod den forstå.

Vandmiljø forener oppositionen Regeringen forventer at i hvert fald dele af oppositionen vil få svært ved at stå udenfor, når Danmarks Naturfredningsforening og Landbrug & Fødevarer har røget fredspibe inde i forhandlingslokalet, og regeringen selv har grebet dybt i sit økonomiske råderum for naturen og miljøets skyld.

På den anden side har særligt Socialdemokratiet svært ved at medvirke til at trumfe aftalen igennem, hvis den ender med at blive udsat for grøn kritik.

Det kan føre til, at endnu flere vælgere siver til rød blok.

De afgørende partier, Radikale Venstre, Konservative og SF vil meget gerne være med i en aftale, som kan omkalfatre det danske landskab i de kommende generationer, og de har hver for sig frygtet at blive smidt ud af Jeppe Bruus' nye ministerkontor, mens andre forhandler videre.

Men efterhånden som striden om vandmiljøet er spidset til, fremtræder oppositionen mere og mere højlydt - og mere samlet. Ingen partier i den røde blok kan leve med en aftale, der er ringere end landbrugsforliget fra 2021. Det kan Konservative, som i 2016 under Gyllegate væltede en Venstreminister for kreativ omgang med data om netop vandmiljøet, heller ikke.

Intet tyder på, at de partier vil acceptere regeringens krav om at benytte det mindst ambitiøse scenarie eller annullere landbrugsforliget uden en håndfast beskrivelse af mindst lige så skrappe krav. De findes ikke i trepartsaftalen og skal derfor føjes til et politisk kompromis.

Jeppe Bruus kan dog umuligt stille nye gødningskrav til landmændene uden at have Venstre med - et parti, hvor splittelsen om netop landbruget lurer lige under overfladen. Og som sandsynligvis skal konsultere Landbrug & Fødevarer, der hidtil har holdt lav profil, netop når det gælder udledningen af kvælstof. At splitte treparten op i politiske delaftaler ligger heller ikke lige for, fordi regeringen selv har kaldt aftalen en samlet pakke. Den klimaafgift for landbruget, som Jakob Ellemann-Jensen nedsatte treparten for at blive enig om, er set gennem grønne organisationers briller aftalens klart svageste punkt. Afgiften er så lav - 120 kroner per ton efter fradrag i 2030, stigende til 300 kroner i 2035 - at både Klimarådet, de økonomiske vismænd og tænketanken Concito, der deltog som såkaldt videnpart i trepartsdrøftelserne, har kritiseret den.

Oppositionen gør sig ingen forhåbninger om at forhandle sig til en højere klimaafgift til landmændene. Men kritikken bliver ubønhørlig, hvis afgiften står alene uden en indsats for vandmiljøet. Hvad værre er for Socialdemokratiet: Danmarks Naturfredningsforening vil blande sig i koret.

Samtidig må det så småt gå op for de øvrige partiledere på Christiansborg, at regeringens succeshistorie er ved at smuldre, og treparten kan blive anledning til nye overvejelser om at hjælpe regeringen eller ej.

Jeppe Bruus blev med treparten den nye havets minister. Den titel overtog han fra forgængeren, miljøminister Magnus Heunicke (S), der erklærede det som sin vigtigste opgave at skaffe livet tilbage i fjordene, og som lovede at ramme landmændene med en »kvælstofhammer«, hvis det blev nødvendigt.

Foreløbig gemmer Jeppe Bruus sin hammer så godt, at oppositionen slet ikke kan få øje på den. Og titlen som havets minister har vist sig at være lige så historisk vanskelig at leve op til for trepartsministeren som for forgængeren på posten samt for alle andre tidligere miljøministre.

magnus.bredsdorff@pol.dk

Fakta: FAKTA Den grønne trepart

Aftale mellem regeringen, Danmarks Naturfredningsforening, Landbrug & Fødevarer, Kommunernes Landsforening, Dansk Industri, Fødevareforbundet NNF og Dansk Metal indgået 24. juni.

Regeringen udnævnte 29. august Jeppe Bruus (S) til minister for den grønne trepart. Han leder de politiske forhandlinger om trepartsaftalen.

Aftalen indeholder følgende hovedelementer: En CO₂-afgift for landbruget.

40 milliarder kroner til Danmarks Grønne Arealfond, som skal opkøbe landbrugsjord.

To tredjedele af alle vandområder skal i 2027 være i mål med nødvendige kvælstofindsatser.

Et historisk løft af naturen, både i skovene og på åbne arealer.

- Iltsvindet var i år det værste i to årtier. Billederne af fedtemøg på de danske strande og en død Vejle Fjord udfordrer regeringens Grønne Trepartsaftale. Arkivfoto: Thomas Borberg
- Det er mængden af gylle og gødning, som landmændene må sprede på markerne, som er det afgørende for at redde livet i havet og fjordene. Arkivfoto: Thomas Borberg

- Jeppe Bruus (S) har endnu ikke som Magnus Heunicke ladet sig fotografere ved de nødlidende fjorde, men havmiljøet står i vejen for at lukke en politisk aftale om den grønne trepart. Arkivfoto: Signe Lægsgaard

Bilag 2

Procentfordeling 8. NOV 2024

Her kan du sammenligne partiernes status i meningsmålingerne. Klik over graferne for at se udviklingen for en specifik gruppe af befolkningen.

FRA FOLKETINGSVALG 2022 ▼ TIL 8 NOV. 2024 ▼

ALLE MÆND KVINDER UNGE (18-34 ÅR) TVIVLERE

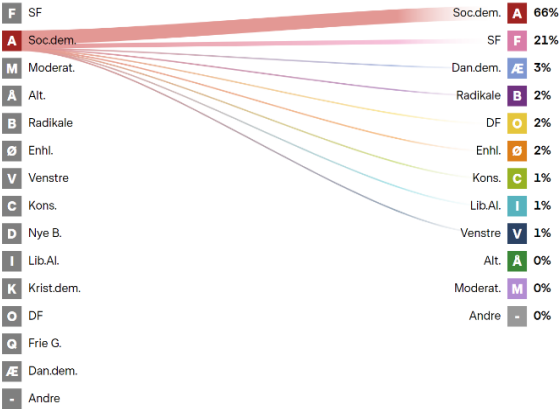
A	Socialdemokratiet	19,3%	-8,2 ▼
F	SF	16,0%	7,7 ▲
I	Liberal Alliance	12,8%	4,9 ▲
Æ	Danmarksdemokraterne	11,1%	3,0 ▲
V	Venstre	9,5%	-3,8 ▼
Ø	Enhedslisten	7,1%	1,9 ▲
C	Konservative	6,7%	1,2 ▲
B	Radikale	5,2%	1,4 ▲
O	Dansk Folkeparti	5,2%	2,6 ▲
M	Moderaterne	3,4%	-5,9 ▼
Å	Alternativet	2,2%	-1,1 ▼

Om det politiske indeks fra den 8. november 2024:

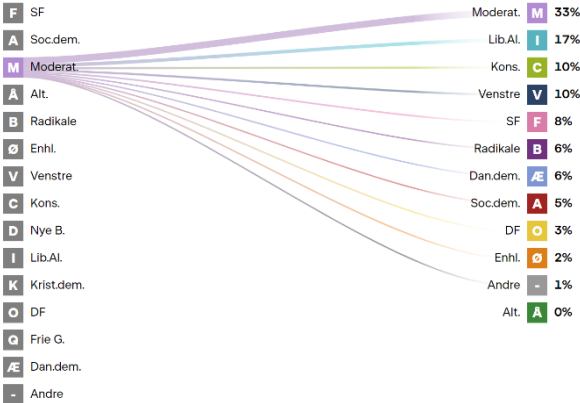
Indekset er lavet på baggrund af i alt 2.106 gennemførte interviews med repræsentativt udvalgte danskere på 18 år

Bilag 3

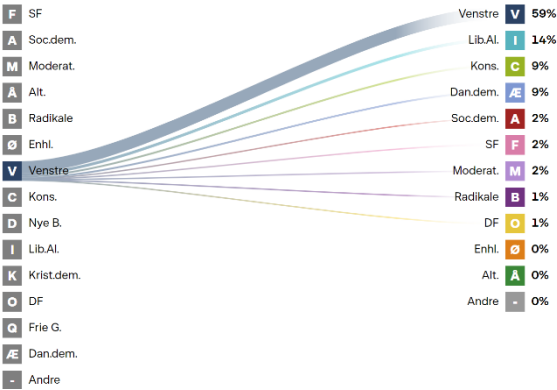
Folketingsvalg 2022 - 8. nov. 2024

Folketingsvalg 2022 - 8. nov. 2024

Folketingsvalg 2022 - 8. nov. 2024

Folketingsvalg 2022 - 8. nov. 2024

